

Ord af Luther

"Lad os drage op til Betel; dér vil jeg bygge et alter for den Gud, som hørte min bøn, dengang jeg var i nød, og som var med mig på min rejse" (1 Mos 35,3).

At ofre er i sandhed intet andet end at takke og love Gud, fordi han er vores Gud, som efter sit løfte vil bønheøre os og være hos os i sorgen og frelse os af døden, og at man takker ham for, at han hidtil har forsørget og bevaret os og også vil forsørge os i fremtiden, selv når han prøver os langt ud over, hvad vi formår. Kirkerne bliver netop bygget med det for øje.

Men hvis dette offer ikke er der, skulle kirkerne med rette kaldes ko- og svinestalde,

ikke altre og kirker.

For med det formål er det pålagt os at komme sammen i kirken, for at mennesker her kan lære om Gud, der til vores eget bedste leder os i fristelse. Det er prædikenen om troen, om tålmodigheden og om Guds nåde, og hvordan han leder og regerer sine.

*Andagten til 2. december fra bogen
"Et år med Luther"*

LMH på den anden ende

350 unge mødtes til konferencen Mission17 under temaet
"Upside Down" 17.-19. november i Hillerød

AF KARIN BORUP RAVNBORG

Intet er, som vi mennesker regner med, når vi har med den levende Gud at gøre.

Den oplevelse fik omkring 350 unge, da de var sammen til Mission17 på Luthersk Missions Højskole i Hillerød i weekenden 17.-19. november.

Hovedtalere på konferencen var teologistuderende Mathias Richard Jepsen-Hansen, tidligere generalsekretær i LM Jens Ole Christensen og forstander på Luthersk Missions Højskole Henrik Nymann Eriksen.

Danmark på hovedet
Med temaet "Upside Down" blev der sat fokus på nogle af Bibelens mange paradokser: Guds frelse kostede ham dyrt, men gives gratis,

den største bruger de mindste, evangeliet er en hemmelighed, der skal røbes.

Også i den kreative udsmykning på konferencen var der fokus på det bagvendte og uventede.

Danmarkskortet på scenen i højskolens mødesal var vendt på hovedet. Meddelelserne blev givet baglæns, og andre sjove og bagvendte indfald var med til at slå temaet fast.

Kreativ indsamling
Som ved tidligere missionskonferencer var de unge deltagere kreative og opfindsomme, når det gælder indsamling af penge til missionsarbejdet.

Lidt over 10.000 kroner blev samlet ind under konferencen, og 42 unge fik lavet en fastgiveraftale.

Læs mere side 4

FOTO: AMALIE PUGGAARD POULSEN

Udskift billeder af Jesus med præsidenten

Kinesiske kristne får ikke offentlig støtte, hvis de har kors eller billeder af Jesus i deres stue

En af de kirker i Zhejiang-provinsen i det østlige Kina, hvor myndighederne har fjernet kors.

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Udskift korset eller billedet af Jesus i din stue med et billede af præsident Xi Jinping. Sådan lyder beskeden til kristne i det kinesiske amt Yugan, der er kendt for sin store kristne befolkning.

Fjern korset

Det kinesiske kommunistparti har sat sig for at gøre fattigdom til fortid inden 2020. Som et led i dette har embedsmænd besøgt fattige kristne familier i Yugan i provinsen Jiangxi, hvor mere end 11 procent af amtets

million indbyggere lever under fattigdomsgrænsen. Det fortæller den kinesiske avis *South China Morning Post*.

Ifølge de officielle tal er ti procent af befolkningen i området kristne.

Over for den kinesiske avis bekræfter lokale embedsmænd, at de kristne er blevet bedt om at fjerne kors og billeder af Jesus fra deres stuer og i stedet hænge billeder af den kinesiske præsident op. Dette er en praksis, som ikke er set i landet siden Mao Zedongs rædselsregime.

Ingen støtte

Hvis de ikke fjerner de krist-

ne billeder og symboler, får de ikke nogen fattigdomsunderstøttelse, fortæller en indbygger, der ikke selv er kristen, til avisen.

Det afviser formanden for det lokale kommunistparti.

"Vi beder dem kun fjerne de religiøse symboler fra midten af deres hjem. De kan stadig hænge det op i andre rum," siger Qi Yan, der også fortæller at embedsmændene har til opgave at overbevise indbyggerne om ikke at stole på Jesus, men på partiet.

Tro på partiet

På en officiel profil på et

socialt medie hed det ifølge den kinesiske avis, at 600 indbyggere i landsbyen Huangjinbu i det sydøstlige Kina havde fjernet de kristne symboler fra deres hjem og udskiftet dem med billeder af præsidenten.

Ifølge mediet var indbyggerne nu forvandlet fra at tro på religion til at tro på partiet.

Under den nuværende præsident er religionsfriheden blevet indskrænket i verdens folkerigeste land. I 2014 fjernede myndighederne således kors fra omkring 400 kirker i provinsen Zhejiang.

OVE NIELSEN ►► Det er vores ønske at være et kristent hjem, hvor vi værner om det personlige trosliv, som beboerne har haft, før de flyttede ind hos os

Ministre på LM-plejehjem

Politikere ønskede indblik i forholdene for friplejehjem

AF KAJA LAUTERBACH

Der var festdag og fine gæster på LM's plejehjem Klokkebjerg mandag den 13. november.

Fødevareminister Esben Lunde Larsen og ældreminister Thyra Frank havde nemlig inviteret sig selv til eftermiddagskaffe.

"Det var et dejligt afbræk i hverdagen, for det er absolut ikke hver dag, vi har ministerbesøg," siger Ove Nielsen, der er forstander for Klokkebjerg.

Han synes, besøget giver god mening: Ministrene mødte beboerne, fik et indblik i livet på stedet, og le-

delsen på plejehjemmet fik mulighed for at fortælle dem om glæder, problemer og udfordringer, som de står i.

Følte sig velkommen

Thyra Frank er selv tidligere plejehjemsleder. Forstanderen oplevede, at hun gav tydeligt udtryk for, at hun følte sig velkommen, og at hun glædede sig over at mærke en god, tryk og positiv atmosfære.

"Det er vores ønske at være et kristent hjem, hvor vi værner om det personlige trosliv, som beboerne har haft, før de flyttede ind hos os," siger han.

"Til det formål er Klokkebjerg opdelt i fem enheder

Ministrene (til højre) tilbragte eftermiddagen på Klokkebjerg.

med 14 boliger i hver. Her står beboere og medarbejdere for sammen at skabe et hverdagsliv, der passer til gruppens beboere."

Han understreger, at æl-

dreministeren var meget enig i, at selvbestemmelse er vigtig, så beboerne kan opretholde et liv, der ligner det, de havde før.

Se mere på www.dlm.dk/nyt

Fra Landsstyrelsens (LS) møde den 17.–18. november. Ved generalsekretær Søren Skovgaard Sørensen

Mission i Danmark – de nye steder

LS ønsker at sætte fokus på at finde nye mødepladser i Danmark, hvor vi ikke er i forvejen. LS har mærket en bred og stærk opbakning til at sætte fokus på "de hvide pletter" i Danmark, hvor vi enten er helt fraværende eller kun findes i en lille grad. En af LM's kerneværdier hedder *Tydlig Mission* – og det vil vi gerne forpligte os på. Et fokus, som både skal gælde i udlandet og i Danmark. Et emne, som Henrik P. Jensen italesatte i sin formandsberetning, og som var med på landsgeneralforsamlingens dagsorden om kaldsformidling.

LS vil synliggøre denne vision ved at nedsætte en fokusgruppe, som skal være en slags tænketank om vejen fremad. LMBU har gentagne gange italesat et behov for en vision om at nå til nye steder i DK. Derfor er LMBU også blevet spurgt om at optræde som tovholder i denne fokusgruppe.

Bøn som fokusområde

Samtidig vil vi gerne fokusere på bøn i vores jubilæumsår 2018. Vi er taknemmelige over, hvad Gud har kunnet bruge LM til i 150 år – Alle tiders Mission! LS vil gerne sætte fokus på noget andet end vores egen organisation ved et sådant jubilæumsår. Og det fokusområde bliver *Bøn til Gud*. Det emne udspringer af ledelsesseminariet, som LS havde i foråret. Vi har behov for at træde frem for Guds ansigt og bede ham om et fornyet åndeligt kald til at være hans børn - i mission. Det kan vi ikke selv klickstarte ved udvalgsarbejde med mere. Vi må i knæ for vor herre og frembede troens brand for os selv og vores folk. LS tænker, at Bønnens år skal skydes i gang ved LM's 150 års jubilæum.

Skoleledere på besøg

Vi havde besøg af skoleforstanderne Henrik Nymann Eriksen (LMH), Niels Kousgaard (LME) og Jørgen Sulkjær (Liv og Job). En af de fælles udfordringer for LM's unge er kønsidentiteten. Hvad gør det ved os, når menneskets "skabthed" udfordres så stærkt, som tilfældet er i vores tid. Det er vigtigt med åbenhed om dette emne.

Desuden var kommunikationsleder Nicklas Lautrup-Meiner på besøg fredag aften.

Udvalgsposter

LS er taknemmelig for de mange, som gør en stor indsats i de mange udvalg, som LM er involveret i på landsplan. Det er for eksempel udvalg i forbindelse med KPI, DBI og forlag og musik. Vi er taknemmelige for de mange, der modtager genvalg, og vi har løbende brug for nye folk og er derfor afhængige af, at nogen siger ja. LM er beriget med mange frivillige hænder og afhængige af, at der fortsat er mange, der ønsker at bakke op på denne måde.

Desuden drøftede LS punkter som missionærnyt, evaluering af Landslederkursus og landsgeneralforsamling.

ESSENS ►

Vi skal turde vise hinanden tillid

AF KARL HAAHR
NÆSTFORMAND I LM
HAAHRPRIVAT@GMAIL.COM

I dagens samfund taler vi meget om værdier. Alle mulige institutioner, foreninger og klubber forsøger at formulere nogle afgørende pejlemærker for deres fællesskab. Det er nøgleord, som peger på, hvilket sæt af værdier der ikke kan opgives.

I mit perspektiv kan mange af disse ord koges ned til ét begreb: tillid. Tillid er det afgørende ord, der overflødig gør mange af de andre ord. Et eksempel kunne være lyk-

ke. Selvom ordet måske ikke bruges til at definere værdisæt, hævdes det ofte, at danskerne er verdens lykkeligste folk. Hvis man spørger ind til, hvad det dækker over, kan det ofte koges ned til en udpræget grad af tillid mellem folket og det offentlige og mellem mennesker generelt. Tilliden er derfor det, der forankrer lykken og skaber et trygt og stabilt samfund.

Men man kunne også spørge, om ikke tilliden er udfordret. For eksempel er de store dokumentationskrav i det offentlige udtryk for mistillid. Man stoler ikke på de ansattes dømmekraft og arbejdsmoral. Det koster mange penge, men hvad værre er, koster det arbejdskvalitet på jobbet. På det mellem menneskelige plan er det helt afgørende, at vi

viser hinanden tillid. Vi skal turde give ansvar fra os og række det til andre mennesker, uden at vi forkrampet fører kontrol med deres forvaltning af ansvaret.

Nogle vil hævde, at det hurtigt bliver naivt. Jeg vil tværtimod sige, at vi skal vise så høj grad af tillid, at det grænser til naivitet. Ja, vi skal gå dertil, hvor vi tænker: "Går det her virkelig?". Hvorfor det? Fordi mennesker vokser af det! Vi modnes som mennesker, når ansvarlige personer viser os tillid til at klare opgaver i fællesskabet.

Også mellem kristne må vi vise tillid. For eksempel mellem generationer. Vi kan diskutere mødeformer og strukturer i det uendelige, men det er vigtigt hele vejen igennem at vise tillid til andre aldersgrupper og stole

på, at de faktisk også brænder for evangeliet. At de ønsker at være bibeltro, også når de prøver nye grænser af – eller holder fast ved traditionen. At også de ønsker at se vækkelse i Danmark og flere mennesker, der vender sig til Gud. Det er ikke altid let, for ofte vækker andre generationer vores bekymring, men netop derfor er tilliden afgørende.

Mellem mig og Gud er der også tillid. For troen er fast tillid til det, der håbes på. Hvor vi på det mellem menneskelige plan – også i menigheden – kan tænke, "går det?", når vi viser hinanden tillid, så ved vi i vores gudsforhold, at det går, fordi troen kan have fast tillid til Guds nåde, der aldrig svigter og aldrig vender ryggen til den, der kommer til ham.

tro & mission

Udgiver
Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60
E dlm@dlm.dk
W www.dlm.dk
Ekspedition: Man-fre 10-15
(onsdag dog 11.15-15)

Tryk Skive Folkeblad
Oplag 3.600.
ISSN 1601-975X
Tro & Mission (online)
ISSN 2446-4147

Kode til netudgave
174m for 4. kvartal 2017
163i for 3. kvartal 2017

Bibelcitater er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

Redaktion
T 48 20 76 80
E tm@dlm.dk
Nicklas Lautrup-Meiner, ansv. red.
E nlm@dlm.dk
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Karin Borup Ravnborg, journalist
Ole Solgaard, journalist
Idee og artikelforslag modtages gerne.
Avisens indhold er ikke nødvendigvis udtryk for LM's ledelses holdninger.

Abonnement
Danmark: 410 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 190 kr. pr. år.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 510 kr. pr. år.
Netabonnement: 190 kr. pr. år (unge under 30 år: 100 kr. pr. år)
Alle beløb + 30 kr. i gebyr, hvis man ikke er tilmeldt betalingservice.
Abonnementet løber, til det bliver opsagt.
Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

Annoncer
Annoncer til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 5. december 2017.
Grundpris: Kr. 10,00 pr. spalte-milimeter
Småannoncer kun for private: 130 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift).
Derefter 6,50 kroner pr. ord.
Max. 50 ord i alt.

Støt LM
Gaver til missionsarbejdet sendes til konto 2230 - 0726496390 eller via MobilePay 66288.
Se også dlm.dk/stoet.

HENRIK JØRGENSEN ►► Det er godt at have gode naboer. Det betød virkelig meget at have en skulder at læne sig op ad

Kalder sig ikke-troende, men støtter LM

Værkstedsejer er glad for det lokale LM-arbejde i Kvistgård: De gør noget godt for børn og unge

AF KARIN BORUP RAVNBORG

"Luthersk Mission i Kvistgård gør et godt stykke arbejde for børnene og de unge i vores lokalsamfund. Det vil jeg rigtig gerne være med til at støtte op om."

Sådan siger 44-årige Henrik Jørgensen, der ejer bilværkstedet Autoflex i Helsingør. Han bor selv i Kvistgård, en lille stationsby mellem Helsingør og Fredensborg med lidt over 1.000 indbyggere. Og selv om han ikke er, hvad han selv kalder aktivt troende, støtter han Luthersk Missions arbejde i byen økonomisk – både som enkeltperson og som virksomhed.

"Jeg kender rigtig mange af dem, der kommer i missionshuset og ved, hvad de stort set alle sammen står for. I Kvistgård kender vi jo ligesom hinanden alle sammen, så man bliver på en eller anden måde en del af det hele," siger han.

Et helt særligt tilbud

Det er især foreningens børne- og ungdomsarbejde, der begejstrer den gavmilde automekaniker.

"De har nogle gode tilbud til børn og unge mennesker, som man ikke kan få andre steder. De holder hvert år et stort arrangement, som de kalder 'Indian Summer'.

Automekaniker Henrik Jørgensen kalder sig selv for aktivt troende, men han støtter gerne LM i Kvistgård.

Der kommer rigtig mange fra byen. Og så arrangerer de nogle kanoture for de unge mennesker. De har også deres julearrangement, som vi altid har været en del af."

Det kan være, hans firma sponsorerer nogle trøjer eller en kasse sodavand, når te-enklubben spiller rundbold. Eller han kører dem i sin minibus, hvis de skal på tur.

Henrik Jørgensen har selv to tvillingedrenge på 12 år, der kom i LM Kvistgårds

børneklub, "Tirsdagsklubben", da de var yngre.

"Der er nærvær og masser af kontakt til voksne, noget helt andet end en sportsinstruktør, der står og dikterer, hvad man skal gøre. Og så er der tid til det enkelte barn," siger han. Jeg kan jo se de unge, der har gået i tirsdagsklubben og senere te-enklubben – de voksne, som har fulgt dem, kan gå hen og give dem en kæmpe krammer og spørge: 'Hvordan går det i skolen?' eller 'Hvordan

går det i gymnasiet?' Det er rigtig godt," siger han.

"Det betyder noget, at de har fået en eller anden form for opdragelse og god voksenkontakt. Det gør bare, at vi ikke ser så meget ballade i Kvistgård."

Godt med gode naboer

Den helt tætte kontakt med LM har han fået gennem naboerne Birgitte og Michael Larsen, som kommer fast til møder i missionshuset.

"Det er godt at have gode naboer. Da min kone og jeg fik tvillingerne, var de født meget for tidligt, så det krævede rigtig meget af os. Så kom Birgitte og Michael over og spurgte, om der var noget, de kunne hjælpe med. Jeg snakkede meget med Michael om det, der var svært. Det betød virkelig meget at have en skulder at læne sig op ad. Selv om jeg kom sent hjem fra arbejde om aftenen, så kom Michael ind, når han så, der var lys,

og spurgte, hvordan min dag havde været."

Taler også kristendom

"Jeg kommer da også i kirken engang imellem og er gift der og sådan – men derfra og så til at komme i missionshuset ... det gør jeg nu ikke. Men jeg har nogle gode diskussioner med Michael. Vi joker lidt med, at vi ser forskelligt på tingene. Det har vi det utroligt godt med."

Henrik Jørgensen hjælper også lidt til med fodboldtræning i Kvistgård Sportsforening. Også her møder han mange lokale LM'ere, som er aktive i klubben.

"I Idrætsforeningen holder vi en julefest, som dem fra Luthersk Mission også er med til at arrangere sammen med Borgerforeningen. Det er sådan en rigtig traditionel julefest, hvor julemanden kommer, og børnene får en godtepose, og vi går rundt om juletræet."

Ud over Luthersk Mission støtter Henrik Jørgensen også Kræftens Bekæmpelse.

"Både min far og min mor har haft kræft – og min kone har det også lidt inde på livet, så derfor synes jeg, det er vigtigt at støtte deres arbejde også. Det er ikke så meget. Nogle tusinde kroner om året bliver det vel til. Men hvis vi hver især giver noget, så kan det jo blive til meget," siger han.

Vicegeneralsekretær på orlov

Mandag den 27. november gik vicegeneralsekretær Carsten Skovgaard-Holm på cirka to måneders studieorlov. Her skal han fordybe sig i emnerne missiologi og sjælesorg.

Da han undervejs afbryder orloven med en rejse til Etiopien i et par uger, er han først tilbage den 19. februar. *kl*

Giverbrev sendt ud

Sidst i november sendte LM et brev ud til alle, der har givet en gave inden for de seneste to år.

I brevet udtrykker vicegeneralsekretær og missionsleder Carsten Skovgaard-Holm en stor tak for gaverne, og han fortæller, hvordan han har oplevet, at LM's arbejde er med til at give større selvværd blandt masaikvinderne i Tanzania.

Hvis det arbejde skal fortsætte, har LM også fremadrettet brug for mange gaver. *kl*

Jubilæum er fejring af, at evangeliet holder

"Jeg glæder mig til at se, hvad Gud har gjort for os og stadig udvirker gennem LM."

Sådan svarer LM's formand Henrik P. Jensen på spørgsmålet om, hvad han glæder sig til ved LM's jubilæum.

Konkret nævner han jubilæumsmagasinet, der sendes til alle Tro & Missions abonnenter omkring jubilæumsdagen og den store endags-fejring den 3. marts i Middelfart, når LM markerer sit 150-årige jubilæum.

Han håber på at så mange

LM'ere som muligt vil bakke op om arrangementet.

Tak til Gud

Jubilæet fejres med en gudstjeneste, en længere afdeling med flerretters menu og indslag, der både skal give et møde med LM's arbejde og et godt grin og en lovsangsgudstjeneste.

Overordnet set er jubilæets formål at takke Gud.

"Tænk at Gud ved sin store nåde og Helligånd lod nogle genopdage evangeliet og brænde for at give det videre til andre," siger han og tilfø-

jer, at det har Gud også gjort i andre sammenhænge.

"Men det er noget særligt at fordybe sig i den historie, der lå forud for dem, der bragte evangeliet til mig"

Frimodighed

Henrik P. Jensen tror, det er vigtigt, at LM'erne bakker op om jubilæumsfejringen.

"Engang imellem har vi bare brug for at se os selv i en større sammenhæng, og hvad er bedre end at kunne gøre det sammen med andre, der har de samme kerneværdier?" siger han

150
ALLE
TIDERS
MISSION!
LUTHERSK MISSION 1868-2018

og tilføjer, at jubilæumsfejringen i bund og grund er et vidnesbyrd om, at evangeliet holder igennem tiden.

"Denne styrke og Guds trofasthed er helt afgørende at blive bevidst om, når det igen bliver hverdag."

Læs mere om jubilæet på dlm.dk/150.

Peterskolen søger barselsvikar for pædagog

Vi søger en barselsvikar for en af vores pædagoger.

Læs mere på:

www.peterskolen.dk

- LivogJob er STU uddannelse med bomulighed
- Praktisk og teoretisk undervisning med praktikker
- Kristent værdigrundlag og etik

- Tilgængelighed for alle

Marianne og Jørgen Sulkjær
forstanderpar

Tlf. 5444 1705 www.livogjob.dk

Donér via mobilen

Det er blevet nemt at donere penge til Luthersk Mission – også når du ikke har kontanter i pungen. Donér et valgfrit beløb via din MobilePay app på mobilen. Nummeret, du skal sende til, er

66288

MobilePay

24/12 ER UDE NU

Giv det til din kollega.
Giv det til din ven.
Giv det til din familie.
Giv det til din nabo.
Læs det selv.

Normalpris: 49,95 kr.

25% rabat ved køb af min. 20 stk.

Bestilles på lohse.dk/24-12-2017

MAIKEN HADBERG ►► Selv om man er studerende og ikke har så mange penge, er det at give fast med til at lære en at give af det lidt, man har

Stort giversind hos unge

42 meldte sig som faste givere til LMU's missionsprojekt. Pengene går til den lutherske kirkes bibelskole i Peru

AF KARIN BORUP RAVNBORG

Det plejer ikke at skorte på fantasifulde idéer og geniale påfund, når der skal samles penge ind til mission på LMU's årlige missionskonference "Mission".

Sidste år konkurrerede deltagerne om at skaffe flest penge til mission gennem "Maymann-kasteren", hvor man for et vist beløb kunne lade sig skyde ned i et koldt vandbassin.

Sammen med andre sjove konkurrencer indbragte det næsten 45.000 kroner.

Fastgiverkonkurrence

Til dette års Mission17 satte planlægningsudvalget i stedet på at få nogle flere unge til at blive faste givere til missionsarbejdet.

Derfor blev der udskrevet en konkurrence blandt dem, der blev fastgivere på konferencen.

Blandt præmierne var blandt andet et weekendophold, biografbilletter og en cafétur.

Det gjorde, at der i alt blev tegnet 42 fastgiver-aftaler. Nogle er helt nye faste givere, mens andre har forhøjet deres beløb på en allerede

Omkring 350 unge havde fokus på mission den 17.-19. november på LMU's højskole i Hillerød.

eksisterende aftale.

Pengene, de unge giver, går til LMU's missionsprojekt, der i år støtter bibelskolen i Arequipa i Peru.

Langsigtet støtte

Det glæder ungdomskonsulent og missionsprojektleder i LMU Louise Høglid, at så mange unge ser værdien i at blive fastgivere og på den måde støtte missionsarbej-

det på længere sigt.

"Det er godt for os, der samler ind, fordi det giver en fast og jævn indsamling. Vi får en bedre mulighed for at planlægge vores projekter og vide, cirka hvor mange penge vi kan love at give."

Hun mener dog, det er den, der bliver fastgiver, der har den største fordel af det.

"Det hjælper en til ikke hele tiden at skulle disku-

tere med sig selv, om og hvor meget man skal give. Det kører ligesom bare – og banken hjælper en med at huske det," tilføjer hun.

Når unge bliver færdige med at studere og får job, ændrer deres indkomst sig. Derfor, fortæller Louise Høglid, var der også flere på konferencen, der tog stilling til, om de skulle øge beløbet.

Giv, mens du ikke har meget

Helena Lindberg, sygeplejestuderende fra København, var en af de heldige vindere af fastgiver-konkurrencen på Mission17.

Hun var fastgiver i forvejen og besluttede at forøge det faste beløb, hun giver til LMU's missionsprojekt.

"Jeg bliver færdiguddan-

net om et par måneder, så jeg synes godt, at jeg kan give lidt mere," forklarer hun.

"Det er dejligt ikke at skulle tænke på at betale hver måned – det kører ligesom bare," siger Helena og tilføjer, at der samtidig er noget godt ved de spontane indsamlinger, der også bliver lavet på Mission.

"Det er også godt nogle gange konkret at mærke, at man må give slip på noget og ofre noget," siger hun.

Præmien er et hotelophold for to, som hun lige nu overvejer at forære til en anden, som det kan glæde.

Helena Lindberg, 25 år,
København.

En af de andre vindere af konkurrencen, Maiken Hadberg fra Amager, valgte også at opjustere sit faste bidrag, selv om hun stadig læser til lærer og er på SU.

"Der er rigtigt, når nogen siger: 'Giv, mens du ikke har så meget.' Selv om man er studerende og ikke har så mange penge, er det at give fast med til at lære en at give af det lidt, man har."

Det er ikke sikkert, det bliver lettere, hvis man får flere penge, påpeger hun.

Maiken var en af de ti LMU'ere, der sidste sommer var på missionsrejse til Peru. Her fik hun et

Maiken Hadberg, 23 år,
Amager.

IVAN JAKOBSEN ►► Det er svært at appellere til det kristne bagland. For mig at se vælger mange det næstbedste tilbud: at sende deres unge på en ordinær efterskole med inklusionstilbud

Udfordrede elever lærer, at det ikke er forfærdeligt at gå i skole

På Stubbekøbing Efterskole får eleverne positive skoleerfaringer og et møde med kristendommen

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

"De bliver nok aldrig standard-LM'ere. Men det forløsende i, at Jesus har sat dem fri, får de lov at opleve. Guds ord vender ikke tom tilbage."

Ordene er Ivan Jakobsens. Han er forstander på LM's specialefterskole i Stubbekøbing. Her har mange af eleverne ADHD, en form for autisme eller socialt betingede problematikker, der gør, at de falder udenfor i det almindelige skolesystem. Kun få af dem kommer fra hjem, hvor man har været vant til at læse i Bibelen eller gå i kirke eller missionshus.

Styrker selvværdet

I 2014 forlod omkring 3.500 børn i Danmark 9. klasse uden at gennemføre eksamen i dansk eller matematik. Det svarede til 5,5 procent af hele årgangen. Andelen har i gennemsnit ligget på seks procent hvert år siden da, viser en rapport fra Det nationale forsknings- og analysecenter for velfærd.

Det er den slags elever, der kommer på Stubbekøbing Efterskole, forklarer forstanderen. Målet er ikke, at de skal gennemføre 9. klasse på skolen – man skal ikke tage en afgangsexamen, men at de skal få styrket selvværdet, forklarer han.

eksamen, men at de skal få styrket selvværdet, forklarer han.

"Vores opgave er at give dem en god erfaring med at gå i skole – også selv om dansk og matematik er svært."

Nogle af eleverne kommer ud med gode skoleoplevelser, der giver dem blod på tanden til at søge ind på en STU eller en produktionsskole, hvor de eventuelt kan tage eksamen i de fag, de ikke fik papirer på i folkeskolen.

Den eneste af sin art

Efterskolen i Stubbekøbing er den eneste af sin art i Danmark. Ud af de 27 specialefterskoler er der kun én efterskole med missionsk baggrund. Derfor er der ikke nogen oplagte samarbejdspartnere med samme værdigrundlag, sådan som der er for de øvrige efterskoler i LM og lignende foreninger. Efterskolen har dog et samarbejde med andre efterskoler, der ikke deler værdigrundlaget, og naturligvis med LM's STU-tilbud Livog-Job, der ligger i samme by.

Det kan være svært at blive fastholdt i LM'ernes opmærksomhed, når der ikke er mange elever, der har gået på skolen.

"Vi får én fra en familie oftest. På den måde er vi handicappet i forhold til om LM'erne kan følge med. For

"Vores opgave er at give de unge en god erfaring med at gå i skole," siger Ivan Jakobsen.

der er ikke mange LM'ere der har været hernede."

"Vi prøver at appellere til det kristne bagland bredt set, men det er meget svært. For der er mange, der for mig at se vælger det næstbedste tilbud: at sende deres unge på en ordinær efterskole med inklusionstilbud."

Gode faste rammer

Alligevel mangler efterskolen ikke elever i dag. De har et godt samarbejde med en række kommuner, som henviser børn til skolen som ét

ud af flere valg.

"Vi har været heldige eller velsignede at komme med på kommunernes positivliste."

Og selv om forældrene og de kommende elever ikke kender noget som helst til kirke og kristendom, har Ivan Jakobsen i sine fem år som skoleleder kun to gange oplevet, at folk har valgt efterskolen fra på grund af grundlaget.

"Mange vælger os til, fordi der er gode, faste rammer, sunde livsbetingelser for de unge, meget nærvær, op-

mærksomhed og kærlighed i forhold til de unge."

Han genkender slet ikke, at der blandt danskere i al almindelighed skulle være en negativ indstilling til kristendom. Han oplever i stedet, at folk er nysgerrige og har stor respekt for værdigrundlaget.

Påvirket af evangeliet

Omgangstonen og holdningen til livet bærer – især i begyndelsen af året – præg af, at eleverne ikke er kristne, men både forstanderen og lærerne oplever, at ele-

Forstander Ivan Jakobsen oplever nysgerrighed efter og stor respekt for Stubbekøbing Efterskoles værdigrundlag.

verne er søgende og bliver påvirkede af det budskab og de værdier, de møder på skolen.

En elev ville eksempelvis for nylig vide, hvordan en bibelhistorie, som læreren ikke havde fortalt slutningen på nogle aftener forinden, fortsatte. En anden tidligere elev kom efter flere år tilbage for at undskylde sin opførsel. Og til gamle elevs dag oplever forstanderen, at de tidligere elever nyder at synge sange fra Fællessang. Han har sågar oplevet, at forældrene til eleverne også har foreslået sange, som de kendte, fordi eleverne havde taget dem frem derhjemme.

"Det er lige LM's tanke, det vi laver her. Der er så meget mission i det her."

Forbøn og salvning skal synliggøres

LM's afdeling i Vestjylland udgiver folder om bibelsk ordning

"Vi tror, at Gud kan helbrede, når og hvor han vil".

Sådan starter en ny folder, som LM's afdeling i Vestjylland har udgivet dette efterår om forbøn og salvning. Folderen er lavet med inspiration fra Bornholms afdeling og skal give hjælp til de personer, der gerne vil salves – eller forsamlinger, der gerne vil

foretage handlingen – men er usikre over for den praksis, som nævnes i Jakobsbrevet 5,14-15:

"Er nogen blandt jer syge, skal han tilkalde menighedens ældste, og de skal salve ham med olie i Herrens navn og bede over ham. Og troens bøn vil frelse den syge, og Herren vil gøre ham rask; og hvis han har begået

synder, vil han få tilgivelse for dem."

Allerede i gang

Ideen til at lave en kort folder om emnet kom efter et repræsentantskabsmøde, hvor frimenighedspræst og sjælesørger Ejler Nørager fra Sønderjylland underviste om emnet.

Det er dog ikke fordi,

praksissen, der nævnes i Jakobsbrevet, ikke allerede har været i brug i afdelingen før folderens udgivelse.

"Jeg tror, det praktiseres både i kredse og frimenigheder rundt omkring, men jeg hørte om en syge, der ønskede forbøn og ikke vidste, hvor hun skulle henvende sig," fortæller Dan Hessellund, der er afdelingssekre-

tær og forkynder i afdelingen.

Lokal forankring

Dan Hessellund er sammen med præst i Ølgod Flemming Mose Lauridsen og præst i Herning Flemming Stidsen en af de tre, som folderen opfordrer de lokale LM'ere til at tage kontakt til, hvis man ønsker forbøn og

salvning. Han slår dog fast, at ønsket er, at handlingen primært knyttes til ved de lokale forsamlinger.

"Hvis nogen ringer og ønsker forbøn, vil jeg spørge, om der er nogle lokale, vi kan have med i det."

Det kan være den lokale formand, en lokal forkynder eller en åndelig leder, som kredsen har udpeget. *nim*

TEMA | JEG – EN SYNDER?

FRANK KRISTENSEN ►► Menneskets værdi og den nye identitet som Guds barn er vigtig at få med, når man formaner kristne til et opgør med synden

Skamfølelse gør det svært at høre evangeliet

Vi lever i en skamkultur, hvor menneskets værdi må lyde sammen med kaldet til opgør med synden, mener terapeut og forkynder

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Når skyld og skam bliver blandet sammen i forkyndelsen eller hos den, der lytter, er der risiko for, at tilhøreren ikke får lov at se sin medfødte værdi, ikke får taget et opgør med konkret synd og ikke kan tro evangeliet. Det mener Frank Risbjerg Kristensen, der er terapeut og ansat som underviser og inspirator i Evangelisk Luthersk Mission.

"En tilhører, der har et lavt selvværd, hører ofte formaningen til et opgør med synden, som om han burde blive en anden, for at Gud skal kunne elske ham. Så bliver menneskesynet forvredet. Så hører tilhøreren blot 'du er dig, og du duer ikke!'"

Præstationskultur
Mennesket har værdi, selv om det synder. Det er den sandhed, den 51-årige terapeut håber, at alle forkyndere husker at få sagt, når de forkynder loven. I nutidens

"Skam er følelsen af skyld over at være den, man er," forklarer Frank Risbjerg Kristensen.

samfund er skam nemlig langt mere udbredt end for 50 år siden, mener han.

"Vi lever i en præstationskultur, hvor alle skal præstere for at være noget. Vi er kodet til at være magneter for en usund skyldfølelse. Det har prædikanter brug for at vide. For 50 år siden kunne tilhørerne måske godt tage skylden på sig, men i dag rammer det i hø-

jere grad folk, så de bliver skamfulde."

Skam er følelsen af skyld over at være den, man er, forklarer han. At man intet er værd, men grundlæggende er forkert. Denne selvforagt fortolker ofte forkyndelsen af synd, sådan at det går ud over selvværdet og gør det svært at modtage evangeliet.

"Forkyndelsen af Guds nåde bliver hurtigt over-

trumfet af, at jeg er forkert. 'Gud kan da ikke mene, at jeg er værd at give nåde og accept, når han kender mig – og det gør han jo!'"

Gud må filtreres ud af dette negative selvbillede, mener terapeuten og siger, at det for nogle kræver professionel hjælp.

Synden farver det hele
Men fejlen ligger ikke kun

i tilhørers selvbillede. Sandheden er også, at synden farver hele menneskelivet, understreger terapeuten kraftigt. For kristne hører det dog med, at Gud i Jesus favner dem og har givet dem en ny identitet, selv om de synder.

"Synden har ikke længere det afgørende ord. Som troende er jeg ikke bare en ormesæk, der står Gud imod. Jeg er Guds barn, der sørger over synden og glæder mig, når jeg vinder en kamp."

Forkyndelsen må i øvrigt fastholde, at alle mennesker er skabt i Guds billede og dermed værdifulde. Derfor er mennesker altid værd at elske.

Som et udgangspunkt for en sund forkyndelse peger han på Jesus:

"Der er ingen steder, hvor Jesus underkender menneskets værdi. De mennesker, han mødte, var ofte uden for fællesskabet med Gud. Jesus kom for at frelse dem. Kan man folde dette møde ud, ligger der altid en mulig-

Som udgangspunkt for en sund forkyndelse peger Frank R. Kristensen på Jesus.

hed for at række ud både til troende og ikke-troende."

Menneskets værdi og den nye identitet som Guds barn er også vigtig at få med, når man formaner kristne til et opgør med synden. Selve formaningen til et opgør med konkret synd må nemlig lyde på nådens fundament, understreger han.

"De troende må ikke hele tiden blive mødt, som om de er det forkerte sted med deres liv, og der kun er det at sige om dem, at de er forkvalede syndere, som skal omvendes igen og igen."

Sæt større fokus på menneskets værdi

Vi kan ikke holde til kampen for hele tiden at blive bedre, siger bibelskolelærer

AF KAJA LAUTERBACH

I den gamle vækkelsesfor-kyndelse, der traditionelt har lydt i Indre Mission og Luthersk Mission, bliver der talt rigtig meget om synd og skyld, og det er ikke noget problem i sig selv, mener Per Ladekjær, der er lærer på Indre Missions Bibelskole i Børkop.

"Det skal vi ikke holde op med, men samtidig skal vi tale lige så stærkt om menneskets værdi," siger han.

"Problemet er ikke det, der bliver sagt, det er snarere, hvis der er noget, der ikke bliver sagt eller ikke er med i forkyndelsen."

Per Ladekjær understreger, at det skal siges højt og tydeligt, at mennesket virkelig har brug for frelse for at få fællesskab med Gud, men man kan ikke høre det rigtigt, hvis man ikke samtidig ved, at man har værdi og er dyrebar. Det bliver ubærligt at høre, hvis man i forvejen er ved at bryde sammen som menneske, forklarer han og fortsætter:

"Der er for eksempel stor forskel på at sige, at Jesus kommer og frelser os, fordi mennesket er værdifuldt for ham, og han elsker os så højt, eller at han fisker affald op, fordi mennesker ikke er noget værd på grund af synden."

Per Ladekjær peger på, at skabelsesbaggrunden ikke altid står så stærkt i forkyndelsen.

"Det at jeg som menneske er dejlig og værdifuld, udelukkende fordi jeg er skabt af Gud," uddyber han.

Pres fører til depression

Da vækkelsesbevægelserne i Danmark opstod for 150 år siden, var samfundet indrettet på en anden måde, end det er i dag, forklarer Per Ladekjær. Dengang var pligter noget, der kom udefra, og magtstrukturer udefra fortalte, hvad man skulle gøre.

"I dag lever vi imidlertid i et præstationssamfund, hvor 'burde og bør' er flyt-

tet ind i mig selv, og alt skal se så godt ud. Man er sin egen politimand og dommer og er under bedømmelse hele døgnet, hele ugen, året rundt."

"Det fører til en enorm spænding mellem den, jeg ønsker at være, og den, jeg er, og den kamp for hele tiden at blive bedre er svært at holde til," siger Per Ladekjær.

Han tror, at det store pres på mennesker gør, at der er så mange depressioner i dag.

Nye byrder som kristen

Bibelskolelæreren forklarer, at nogle mennesker oplever, at det kristne fællesskab lægger flere byrder oven i

dem, som man får gennem præstationskulturen.

"Her er der nye ting, jeg burde gøre: melde mig til kaffeholdet, være leder i børneklubben, stille op til bestyrelsen, tage mig af den, der er svag, og så videre," siger han.

"Hvis det er den måde, folk føler sig mødt på, kan man sige nok så mange ting om, at man må være her som den, man er. Skammen over ikke at kunne leve op til 'burde' gør, at man gemmer sig. Måske flygter fra Gud og det kristne fællesskab."

"Han tænker, at medicinen mod det blandt andet er at tale om korset som en kærlighedserklæring."

"Det er vigtigt at tale om korset som en kærlighedserklæring," siger Per Ladekjær.

"At sige, at Jesus ikke bare betalte prisen for synden, men at jeg er så værdifuld, at han gav sit liv, fordi han elsker mig. Så kan jeg nemlig godt være der med mine grimme ting i livet."

TEMA

ELLEN ESMARCH PEDERSEN ►► Hvis jeg ikke er "noget" – eller "nogen" – er der heller ikke "nogen", der kan ære Gud. Og så anerkender jeg ikke Gud for den, han er

Vi må ikke tale mennesker ned under gulvbrædderne

Kristen terapeut og sjælesørger advarer mod et skævt fokus på synd i forkyndelsen

AF KARIN BORUP RAVNBORG

På én gang synder og elsket. Hvordan får vi forkyndt det paradoks, at vi mennesker i os selv intet har at komme med over for Gud, men samtidig er uendelig værdifulde i hans øjne – uden at det bliver psykologisk usundt?

Det er en utrolig svær balance, mener kristen rådgiver og bibelskolelærer Ellen Esmarch Pedersen fra Hille-rød. Hun oplever ofte kristne, der kæmper med lavt selvværd – nogle af dem, fordi de så at sige har fået forkyndelsen galt i halsen.

"Vi kan godt komme til at høre i forkyndelsen, at vi intet er over for Gud. 'Selv kun et intet, intet', som der engang var en sang, der hed. Sådan synes jeg nogle gange, man kan opleve at blive talt helt ned under gulvbrædderne i al sin syndighed."

"Hvor man får en fornemmelse af, at man skal være led ved sig selv og tænker 'jeg duer jo ikke' og 'jeg er

Det må være muligt at kende sin syndighed og sin værdi på samme tid, mener Ellen Esmarch.

ikke noget værd'. Og det er jo helt forkert, for nej, jeg duer ikke til at frelse mig selv, men hold da op, hvor jeg duer til meget, fordi jeg er skabt i Guds billede, og fordi han har udrustet mig."

Et skævt Guds billede

En sådan forkyndelse kan medføre en form for usund kristen ydmyghed hos tilhøreren, en slags selvudslet-

telse, som i virkeligheden bliver til selvoptagethed, understreger Ellen Esmarch Pedersen.

"Når man undskylder sig selv, så sker der i virkeligheden det, at man bringer fokus på sig selv i stedet for på Gud, fordi man kigger på, hvad man ikke kan. Det kan give et skævt billede af Gud og hindre det dybe fællesskab, han ønsker at have

med os. For hvis ikke jeg er 'noget' – eller 'nogen' – er der heller ikke 'nogen', der kan ære Gud. Og så anerkender jeg ikke Gud for den, han er."

Det må kunne lade sig gøre at forkynde Guds ord, så man på samme tid er fuldstændig tindrende klar over sin egen syndighed og samtidig kender sin værdi, mener hun.

"Jeg spørger mig selv, om vi får forkyndt den første trosartikel nok? At ethvert menneske er værdifuldt og skabt i Guds billede. I meget af den forkyndelse, jeg hører, er der fokus på det, vi kalder anden trosartikel – at vi er syndere, som har brug for Guds nåde. Begge dele er lige sande og bør forkyndes lige tydeligt."

Det er en meget vigtig balance. Hvis den er til stede i forkyndelsen, bliver der heller ikke så meget "grums i sjælesorgsrummet."

I ham kan jeg alt

Over for Gud kan vi ikke komme med noget, der kan opfylde kravet om retfærdighed, men vi har meget at komme med, fordi han ønsker fællesskab med os og har udrustet os med evner. Der er en stor forskel, påpeger Ellen Esmarch Pedersen.

"I Salmernes Bog står der: 'Gud er den, der løfter mit hoved.' Tænk hvor meget ansigt-til-ansigt-forhold, der er mellem Gud og mennesker – at han rejser mig op, så jeg

"Jeg duer ikke til at frelse mig selv, men hold da op, hvor jeg duer til meget, fordi jeg er skabt i Guds billede," siger Ellen Esmarch Pedersen.

kan se ham frit i øjnene. Jeg skal ikke bøje mig, for jeg er sat fri."

"Det er nådens evangelium – men det er faktisk også en frisættelse af mig: Jeg er stadig synder, men jeg er ikke træl bunden. Det er en vigtig balance, som vi måske ikke er dygtige nok til at synliggøre. Jeg er fri. Det betyder ikke, at jeg kan selv – jeg er helt afhængig af Guds nåde – men i ham kan jeg alt," understreger hun.

Gud giver magtesløse syndere styrke

Man skal ikke gøre det romantisk at føle sig svag, mener generalsekretær

AF KAJA LAUTERBACH

Da Søren Skovgaard Sørensen tiltrådte som generalsekretær i LM for halvandet år siden, var han opfyldt af tidligere præsident i USA Obamas slagord "Yes, we can (Ja, vi kan, red.)". Men allerede efter få dage nåede han frem til, at han ikke kunne bruge opløftet stemning til noget.

"Jeg skulle holde min første prædiken som generalsekretær, og jeg glædede mig, men jeg havde ikke noget at sige og måtte konkludere med Paulus, at jeg ikke duer til at udtænke noget af mig selv (2 Kor 3,5),"

siger han.

Han følte sig magtesløs og klædt af på samme måde, som han havde oplevet igen og igen som missionær.

"Man står som en slags ekspert, men er virkelig udfordret af sprog, kultur, mad og klima."

Søren Skovgaard Sørensen understreger, at det absolut ikke var nogen rar og positiv følelse, men der, hvor han oplevede sig selv som magtesløs og uduelig, kunne Gud komme til (v.6).

"Der er noget flovt over det, og man skal ikke gøre det romantisk at være magtesløs. Men da jeg gik på knæ i bøn til Gud om hjælp, fik jeg et budskab at præ-

dike," siger han.

"Jeg oplevede det, Paulus siger, når han i 2 Kor 12,10 vender på tingene på hovedet: 'Når jeg er magtesløs, så er jeg stærk.' Det er jeg, fordi Gud gør mig duelig i hans magt. Han skaber af intet."

Mod er at handle

Når generalsekretæren føler sig magtesløs – også som leder – er Kong Joshafat hans bibelske forbillede.

"Vi læser i 2 Krøn 20, at Kong Joshafat, der var en almægtig mand i folket, blev bange. Men også, at han i den situation vendte sig til Gud," siger han.

"Frygt og mod er ikke hindrens modsætninger. Når

man skal udvise lederskab, har man brug for begge dele samtidig. Ligesom Joshafat handlede på sin frygt ved at gå i bøn og få andre om sig til at gøre det."

"Man bliver ikke leder ved at fremhæve sig selv, men ved at gå foran og få andre til at følge efter," understreger Søren Skovgaard Sørensen.

Gud udruster også andre Netop når det gælder ikke at fremhæve sig selv, minder han om, at man skal være nysgerrig på, hvad Gud har udrustet ens næste med.

"Gud bruger forskellige redskaber og det, jeg ikke duer til, kan han udruste en

"Vi skal ikke alle gøre det hele. Det, jeg ikke duer til, kan Gud udruste en anden til," siger generalsekretær i LM Søren Skovgaard Sørensen.

anden til. Vi har ikke samme svagheder og skal heller ikke alle gøre det hele," siger han.

"Ligesom Gud har valgt at give sin styrke gennem magtesløshed, har han også sagt, at det er ved at holde os nær til ham, at vi får styrke. Det gælder både som leder og som kristen."

Søren Skovgaard Sørensen forklarer, at ligesom de flotte koraller fra Caribien blegner, når de kommer ud af havet, mister en kristen sin kraft, hvis han ikke bliver hos Jesus.

"Det giver frimodighed at turde blive ved at hægte sig fast på Jesus. Men også hvile. Den hvile, der er i, at man er bevidst om, at man er det rigtige sted. Også selv om andre måske mener noget andet."

ELSE AGERBO ►► Når Gud siger noget i sit ord, så er det sådan, det er. Det giver ro indeni

Gud har styr på vores skæve liv

Else og Niels Arnes liv har ikke altid været let, men de ville ikke have været det svære foruden

AF KAJA LAUTERBACH

I dag, den 1. december, bliver gården "Æ Farm" i landsbyen Høgsbro ved Ribe omdannet til et familiekollektiv.

Else og Niels Arne Agerbo har boet på gården i mange år. De fire sønner er flyttet hjemmefra, men nu flytter den ældste søn ind igen sammen med sin kone og to børn, og forældrene flytter op i to tidligere karlekamre, der skal være deres soveværelse og stue.

De glæder sig til at afprøve den livsstil med tre generationer under samme tag.

Else og Niels Arne lader sig ikke styre af traditioner og af, hvad de fleste mennesker gør.

"Langt de fleste oplever os nok som ret rebelske," siger Niels Arne og tilføjer, at det vel egentlig er fair nok,

"Man kan ikke undgå at opleve, at mennesker kommer med kommentarer, når man ser ud, som jeg gør, men man skal være tro mod sig selv - ikke leve for at gøre andre mennesker tilfreds," siger han.

"Jeg går ikke rundt og siger, at jakkesæt er grimt, men jeg ville drive vold mod mig selv, hvis jeg tog et på."

I det hele taget er det vigtigt for dem at signalere, at man ikke skal være på en speciel måde hos dem, og de glæder sig over, at flere af deres børns venner har sagt: "Her kan man mærke og se, at man må være."

LM er det åndelige hjem

Else og Niels Arne er begge vokset op i hjem, der havde tilknytning til LM, og selv om deres livsstil og musiksmag er anderledes end de fleste LM'eres, har det aldrig stået i vejen for, at de ville blive i LM. Det var LM, der var og er deres åndelige hjem.

Else indskyder, at hun er Gud så taknemmelig for, at hun helt fra lille har været bevidst om, Gud elsker hende så højt, at han valgte at lade Jesus dø for hende.

"At jeg er så højt elsket af Gud, har givet mig et kæmpestort selvværd. Tænk, at være så meget værd," forklarer hun.

De er dog ikke i tvivl om, at det har været godt for deres

Else og Niels Arne Agerbo bor på en gård uden for Ribe. De er netop flyttet op i en lejlighed, der er indrettet i de gamle karlekamre, og deres ældste søn og hans kone og to børn, og parret er flyttet ind, så de nu har et familiekollektiv.

liv som kristne og LM'ere, at de faldt for hinanden.

"Jeg havde brug for at blive udfordret til at være mere udadvendt, og Niels Arne havde brug for en kristen pige," siger Else.

Når de trængte til lidt videre rammer, fandt de et supplement til den lokale LM-kreds andre steder. Og så er de blevet en "fast institution" på Ung Uge på bibelcamping.

"Det koncept passer os utrolig godt," siger parret, der begge er 56 år.

"Vi er der ikke for at være ung med de unge, men vi vil rigtig gerne være sammen med de unge, og jeg er meget opmærksom på, at de unges behov og meninger skal fylde lige så meget som mine, men vi skal holde dem op mod Guds ord," siger Niels Arne.

Bibeltillid og himmelhåb

Den ældste søn var meget urolig som lille, og det gjorde, at Elses søvnrytme blev fuldstændig ødelagt. Hun fik ingen sammenhængende søvn, men kunne kun sove i korte bidder.

"Jeg har været underdrejet

i 30 år, hvor jeg har levet i en depressiv tilstand, og i perioder kun har haft kræfter til at klare tøj, mad og lektier."

"Jeg var dog aldrig i tvivl om, at Gud var der og havde styr på mit liv. Han var klippen, der bar," siger hun.

Selv om det har været virkelig svært for hele familien, ville hun ikke have været det foruden.

"Det har været med til at forme mig. En sidegevinst er, at der skal meget lidt til, før jeg synes, at noget er godt. Bare det at jeg har sovet godt."

Hun fortæller, at det også har givet hende et utroligt stort håb og gjort, at hun glæder sig til Paradis."

Opvæksten med LM har givet Else bibeltillid. Når Gud siger noget i sit ord, så er det sådan, det er. Det giver en ro indeni. Det betyder ikke, at hun har haft et let liv. Hun oplever også anfægtelser.

"Så er det med at lytte til prædikener på for eksempel lysetoglivet.dk og få det fortalt i menigheden, så der kan bedes for det," siger hun.

Else arbejder som sosu-hjælper i hjemmeplejen,

hvor hun kun har aftenvagter.

"Jeg står sent op om formiddagen, og den rytme har gjort, at jeg nu kan sove mere sammenhængende. Det er som at have fået et nyt liv," siger hun.

Plejebørn og hjemløse

Niels Arne er uddannet mekaniker, men han har stort set altid arbejdet inden for det pædagogiske område: i både børnehaver, med domsanbragte unge og med drenge med særlige behov.

Derfor valgte han at søge ind på seminarieret, så han kunne få papir på det, han kunne og gjorde, og for otte et halvt år siden blev han uddannet som pædagog.

Nu arbejder han med unge hjemløse i Esbjerg Kommune.

Det pædagogiske arbejde har også fyldt ved, at familien har haft børn i familiepleje. En dag blev de ringet op af en lærer, der stod med en dreng, der havde et akut behov for hjælp. Godkendelsen fra Ribe Kommune til at blive plejefamilie skete stort set fra den ene dag til den anden.

"Det er langt fra normalt, at en godkendelse sker så hurtigt. Vi ser det, som at det var noget, Gud ordnede," siger Else og Niels Arne, der også ser Guds ledelse i, at alle de børn, de har haft i pleje, har været frivillige anbringelser, hvor kommunerne selv har henvendt sig til dem."

Parret fortæller, at deres egne børn tydeligvis også er blevet påvirket af at vokse op i en familie med plejebørn. Det er måske derfor, at de alle fire har valgt en pædagogisk uddannelse.

Gud styrer økonomien

Else, der oprindeligt er uddannet lærer, har fået en henvendelse om at hjælpe unge med særlige behov. Hun har dog valgt at afslå, for Gud ville noget andet. Blandt andet fordi hun prioriterer tid over det at tjene flere penge.

"Vi har ikke brug for det. Gud har styr på vores økonomi," siger hun og understreger, at det ikke betyder, at de bare kan lade stå til og bruge løs.

"Gud har givet os en for-

stand, som vi skal bruge. Men Gud har hjulpet os ved at give os vores fire børn på en sådan måde, at der blev råd til efterskoleophold for den ældste, fordi den yngste stoppede i børnehaven det år, den ældste skulle af sted. Det blev stort for os, for det havde vi ikke lige styr på, men det havde Gud."

Det er imidlertid ikke kun økonomien, Else er overbevist om, at Gud styrer. Hun tror, at Gud styrer hele hendes liv, når hun lægger det hen til ham.

"Jeg lever mit liv i tillid til, at Gud åbner og lukker døre, men så må jeg også være villig til at gå - eller lade være - når han viser mig, at det er det, jeg skal," siger hun.

"Men vi skal ikke kun bede Gud skabe muligheder til at fortælle om ham, men også om, at vi må være villige til at udnytte dem og ikke bare holde mund."

Grill før invitation

Else mener, at man også godt selv må være med til at skabe muligheder. For man kommer ikke i snak med sine naboer, hvis man bliver siddende i stuen. Hun laver for eksempel ting af beton sammen med sine naboer, veninder og en kollega.

"Det har ikke noget med kristendom at gøre som sådan, men det får det, når jeg er med."

Niels Arne er helt enig med hende i, at hverdagsmission handler om at skabe relationer, sådan at mennesker ikke føler, man pådutter dem noget.

"Man skal have grillen sammen, inden man inviterer nogen med til gudstjeneste," siger han.

Også i forhold til sit arbejde har Else oplevet, at Gud er på forkant og lægger anledninger for en snak til rette.

"I 1940'erne var det almindeligt med broderede billeder med kors på. De hænger stadig i mange hjem, og dem bruger jeg ofte som udgangspunkt til en samtale om Jesus. Det kan jeg gøre, fordi det på mit arbejde hedder, at jeg skal tage udgangspunkt i borgerne," forklarer hun.

FOTO: KAJA LAUTERBACH

KIRKE ▶

BRIAN HOUSTON ▶ Mine personlige holdninger til homoseksualitet er på linje med de holdninger, som traditionelle kristne oftest har

Ny ægteskabslov må ikke tvinge kristne til tavshed

Australske kristne ledere i opråb til politikerne efter afstemning om homoseksuelt ægteskab

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Snart skal ægteskab ikke længere være forbeholdt mand og kvinde i Australien. I hvert fald ikke hvis de australske politikere følger den brevfølgning, som fandt sted mellem 12. september og 7. november.

Afstemningen, som knap 80 procent af de australske vælgere deltog i, viste at 61,6 procent af vælgerne ønskede, at ægteskabsloven skulle ændres, så homoseksuelle par kan giftes.

Den australske premierminister har efter valget lovet at gennemføre vælgerens ønske ved lov inden jul.

Flere kristne ledere i landet har efter afstemningen udtalt, at de også fremadrettet vil forkynde, at ægteskabet er forbeholdt mand og kvinde. De opfordrer også politikerne til at sikre, at loven ikke får den konsekvens, at kristne tvinges til at gå på kompromis med deres tro.

Frihed til at tale, tro og tænke er under pres

Det er friheden til at tale, tro

Ægteskab mellem mennesker af samme køn, som her i St. Petersburg i Florida, bliver nu også tilladt i Australien.

og tænke, der er på spil for Australiens kristne, hvis ægteskabsloven ændres. Det mener landets anglikanske ærkebiskop, der, selvom han accepterer befolkningens afstemning, ikke selv vil ændre holdning.

"Jeg vil fortsætte med at prædike, at ægteskabet i Guds øjne er mellem mand og kvinde."

Han frygter dog, at netop sådan en udtalelse kan komme under pres i landet. Sådan mener han, det er gået i andre vestlige demokratier. Derfor skal det australske parlament sørge for at beskytte friheden til at sige, at homoseksualitet er forkert, ligesom det er lovligt at sige, at utroskab er

forkert, selvom det ikke er ulovligt i dagens samfund.

Loven skal beskytte kristne

Også Brian Houston, der er leder af den verdensomspændende Hillsong kirke, der har centrum i Australien, slår fast, at hans syn

på ægteskabet ikke ændrer sig af afstemningen. Kirken har arbejde i mange lande, hvor homoseksuelle ægteskaber er tilladt – herunder Danmark.

"Det er afgørende, at lovgivningen beskytter kirkers, præsters og andres ret til tro baseret på

en traditionel fortolkning af Skriften."

Flere medier har tidligere skrevet, at Brian Houston var åben for homoseksuelle bryllupper. Det fik præsten til i 2014 at markere sine holdninger tydeligt:

"Mine personlige holdninger til homoseksualitet er

på linje med de holdninger, som traditionelle kristne oftest har. Jeg mener, Paulus' skrifter taler klart om dette emne."

Stort flertal trods ægteskabslov

Det er ikke første gang, den australske befolkning giver udtryk for deres opbakning til homoseksuelle ægteskaber. I 2013 viste tal fra den amerikanske tænketank Pew Research Center, at knap fire ud af fem australiere gik ind for homoseksualitet.

Så sent som i 1997 var homoseksuel sex ellers ulovligt i visse områder af landet. Men i 2004 fik den daværende premierminister, John Howard, ændret ægteskabslovgivningen, så den utrykkeligt sagde, at "ægteskab er foreningen mellem en mand og en kvinde. Den ekskluderer alle andre og indgås frivilligt for livstid."

Siden da er ethvert forsøg på at ændre lovgivningen mislykket. Denne gang støttes forslaget dog både af regeringen og oppositionen.

Homovielser var svag begrundelse

Forstander på LM-efterskolen Solgården, Kristian Andersen, kan ikke blive borgmester i Ringkøbing-Skjern kommune, selvom hans parti, Kristendemokraterne (KD), gik frem fra tre til seks mandater ved det nyligt overståede kommunalvalg. Årsagen er, at socialdemokraternes Søren Elbæk ikke vil pege på ham alligevel, fordi Kristian Andersen ikke vil vie homoseksuelle, og fordi KD ikke er repræsenteret i Folketinget.

Den holdning giver den vragede borgmester dog ikke meget for.

"Den holdning havde jeg også for fire år siden. Folk har kendt min holdning," siger Kristian Andersen til TV2 og mener, at borgmesterkontoret ville kunne tage sig af disse vielser.

Partiformand i KD, Stig Grenov, mener, at socialdemokraterne har ledt efter en undskyldning for at springe fra deres valgløfter. Til *Tro & Mission* forklarer han, hvorfor han mener, begrundelsen er svag:

"Dansk Folkepartis (DF) Pia Kjærsgaard har udtalt, at et ægteskab er mellem mand og kvinde. Men det har da vist ikke fået Socialdemokratiet til at afvise DF af den grund. Hvis alle politikeres personlige holdninger i øvrigt skal lægges til grund for politisk samarbejde, ville Danmark bryde sammen i morgen."

n/m

Svensk liturgi er opbrud med teologi

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Den nye svenske liturgi-håndbog, der blev vedtaget af den svenske kirkes højeste myndighed Kyrkomötet den 23. november, har mødt alvorlig kritik. I danske medier er det allerede blevet påpeget, at det fremover skal være en mulighed, at døbe blot "i Guds den treeniges navn" frem for det mere traditionelle "i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn".

Men den nye liturgi omtaler også synd som noget, der heles fremfor tilgives og forsones. Den nye sprogbrug har mødt kritik fra en gruppe medlemmer

Svenska Kyrkans har vedtaget en ny liturgi-bog med mulighed for at omtale Gud kønsneutral.

af Kyrkamötet, der mener, at når forståelsen af synd bliver utydelig, bliver "Kristi gerning uklare". Gruppen kritiserer også, at man nu som alternativ til "dette er Herrens ord" kan sige "dette er Bibelens ord".

De frygter, at dette blot er en måde at undgå be-

kendelsen af Bibelen som Guds tiltale til mennesket og påkaldelsen af Gud som herre.

Gruppen mener, at den nye liturgi gør teologien utydelig:

"Det er fuldt muligt at fejre en teologisk økumenisk og historieløs messe.

Ikke først og fremmest gennem det, der siges, men derimod gennem det, man udgår at sige, bekendte og bede."

"Hvad vi beder, bliver hvad vi tror, lever og bekendte."

Gruppens kritik blev dog afvist på Kyrkomötet.

Ny Fællessang med 131 nye sange

Med Fællessang 4 får du del i mange af de nye lovsange, som er kommet de seneste år.

Fællessang 4 indeholder 131 nye sange ud af i alt 177.

Fås i tre forskellige udgaver:

Melodibog med softcover: 149,95 kr.

Melodibog med spiralryg, egner sig særligt til musikere: 299,95 kr.

Skærmpresentation med alle sangteksterne: 2.000 kr. Begge sangbøger er med noder og becifringer – blot i forskellig størrelse.

Cd: Du gav mig alt

Lyt til 12 af de nye sange fra Fællessang 4, indspillet i popgenren. Sangene er produceret og indspillet af dygtige musikere og sangere, som er kendt i lovsangsmiljøet. En lækker cd, som er værd at lytte til igen og igen.

12 numre
129,95 kr.

Lyt til sangene

På YouTube har udvalget bag Fællessang oprettet en playliste med et stort udvalg af sangene fra Fællessang. Listen kan være en hjælp til at lære nye sange at kende. Find playlisten på kortlink.dk/youtube/rt88

Lohse | LogosMedia | Credo | Fokal | Kolon | Refleks
Forlagsgruppen Lohse · 75 93 44 55 · info@lohse.dk

Jakobs Blomsterforum Farverivej 8, Skjern 97 35 25 21 jakobsblomsterforum.dk

Kender du en blind eller svagsynet...? Så henvis til KABB!

- Bibelen og kristen litteratur på CD-lydbog
- Gratis udlån til blinde og svagsynede
- Mere end 1000 titler - og altid nye på vej
- Katalog på www.kabb.dk
- Årligt sommerstævne

Kristeligt Arbejde Blandt Blinde
tlf.: 7591 0255
post@kabb.dk
www.kabb.dk

Uforglemmelige oplevelser

- Rumænien** – landet du aldrig glemmer 3.6. - 13.6.
 - Sicilien** – Bibel- og badeferie 5.6. - 12.6.
 - Nordkap** – med Lofoten 5.7. - 18.7.
 - Færøerne** – Nordatlantens skatkammer 5.7. - 13.7.
- Forbehold for ændringer

Følg med på www.felixrejser.dk eller ring på 7592 2022

Luthersk Missions Børn & Unge søger ny kommunikations- og ungdomskonsulent

Formålet med stillingen er
1) at have ansvar for LMBUs kommunikation på sociale medier og lmbu.dk
2) at inspirere, opmuntre og coache LMUerne i Østdanmark

Vi søger:

1 kommunikations- og ungdomskonsulent
Fuldtidsstilling på 33 timer
Ansættelse pr. 1. marts 2018
Arbejdsområde: Østdanmark

Yderligere information om stillingen kan fås på lmbu.dk eller ved henvendelse til landsleder Lars Larsen på lars@lmbu.dk.

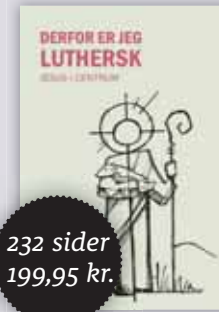
Ansøgning sendes til lars@lmbu.dk senest onsdag den 3. januar 2018 kl. 12.
Jobsamtaler foregår i København 11. og 23. januar

HERRNHUTER Brødremenighedens Danske Mission

Brødremenighedens adventsstjerner købes på www.adventsstjerner.dk

Julegaver til stjernestunder

DANIEL PREUS

Derfor er jeg luthersk

Jesus i centrum

»Dette må indtil nu være den bedste i en række af udgivelser, som på den ene eller anden måde markerer 500-års jubilæet for Reformationen.«

Tro & Mission

232 sider
199,95 kr.

STEVE TIMMIS

Bare Jesus ikke havde sagt at ...

Kontroversielle udsagn i evangelierne

»Ønsker du del i hans velsignelse ved at følge i Jesu fodspor? Vil du risikere at læse bogen? Det er dit valg.«

Tro & Mission

168 sider
149,95 kr.

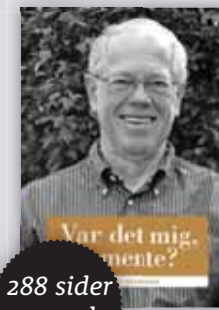
GARY CHAPMAN

5 minutter hver dag

Andagtsbog for par
Med en refleksion til hver dag i året giver Gary Chapman, forfatteren til »Kærlighedens 5 sprog«, vitaminer til både parforhold og gudsforhold.

En gave til ægteskabet. Det tager kun fem minutter, men effekten kan være livsvarig!

384 sider
299,95 kr.

KURT DALSGAARD

Var det mig, du mente?

»Under læsningen gribes vi af hans ukuelighed, hans vækkesglød og hans bibeltroskab. Jeg har selv Kurt Dalsgaard på listen over dem, som har fået mig til at hente nyt mod hos Gud.«

Børge Haahr Andersen, Rektor for Dansk Bibel-Institut

288 sider
249,95 kr.

Lohse | LogosMedia | Credo | Fokal | Kolon | Refleks
Forlagsgruppen Lohse · 75 93 44 55 · info@lohse.dk

VIL DU RÆKKE UD TIL MENNESKER?

REACH!

Bliv volontør

Luthersk Mission søger volontører til det internationale arbejde fra sommeren 2018 og et år frem.

2 volontører til engelskundervisning
Siem Reap, Cambodja

2 volontører til børnehaven
Phnom Penh, Cambodja

1 volontør til børnepasning
Siem Reap, Cambodja

1 volontør til Soma Biblia
Dar es Salaam, Tanzania

Læs mere om stillingerne på dlm.dk/Job eller skriv til internationalejobs@dlm.dk.
Ansøgningsfrist: 31. januar 2018.

 penta byg a|s
HOVED- OG TALENTPRISER
pentabyg.dk

MATHIAS SECHER ROM ►► Det kræver tid at opbygge relationer til andre mennesker, og tid er en dyrebar valuta i dagens Danmark

Vigtigt studiehæfte risikerer at spænde ben for sig selv

BOGANMELDELSE
AF MATHIAS SECHER ROM
FRIMENIGHEDSPRÆST

*Birger Reuss Schmidt m.fl.:
Gud, mig og min næste*

*LogosMedia i et samarbejde
mellem Luthersk Mission og
Københavnkerkirken 2017*

56 sider – 49,95 kroner

En dagligdag der går i takt med min Kristusidentitet. Reuss Schmidt m.fl. er på en stor mission med dette lille studiehæfte. Med omhu og blik for detaljerne har de sammensat en studiepakke, hvor gruppens udpegede leder guider en lille gruppe igennem syv aftener – og tiden imellem aftenerne. Hvert afsnit rummer en studiedel, spørgsmål til samtale, praktiske skridt til næste studiegang samt lidt til læsning og refleksion alene derhjemme.

Pakken er nøje gennemtænkt, så den bedst muligt understøtter missionen.

Resultatet er hamrende godt! Min relation til Kristus knyttes tæt til min

relation til andre mennesker. Min hverdag får himmelskær, fordi jeg bliver bevidst om, hvordan måltider, handleture, arbejde og nabohygge kan være langsomme skridt i Guds store mission. Fællesskabet i

menigheden filtreres ind i de relationer, jeg har uden for menigheden.

Studiehæftet har i mine øjne stort potentiale. For nogle kan det blive en øjenåbner og en hjælp til helt grundlæggende at finde på

plads i livet. Det er nærmest terapeutisk i ordets bedste forstand, hvis læserne tør lade sig udfordre og følge studiets fremgangsmåde.

Men hvor er prismærket? Forfatterne betoner, at det kristne liv i højere grad handler om at være end at gøre. Det handler om at flytte missionsperspektivet ind i de ting, jeg allerede gør.

Jeg er ganske enig, men jeg kan også se, at det har sin pris. Det kræver for eksempel tid at opbygge relationer til andre mennesker, og tid er en dyrebar valuta i dagens Danmark. I praksis tager det længere tid at spise med min nabo end at spise selv. Min vens kalender passer næppe med min børneklub mandag, badminton onsdag, missionshus torsdag og familiebesøg lørdag.

Når læserne ikke opfordres til også at give afkald, risikerer det at spænde ben for alt det gode, studiehæftet giver. Det kræver afkald at gå i takt. Denne pris savner jeg, at forfatterne italesætter.

Derfor: Det er et dyrebart studiehæfte! Brug det – og vær klar til at betale prisen.

LEDER ►

Skabt, så vi ligner Gud

VI SKAL IKKE holde op med at forkynde om synd. Det skal lyde klart og vækkende. Men der er noget andet, der bør klinge med: at hvert enkelt menneske er skabt i Guds billede og uendelig værdifuld for ham.

Det er den opfordring, vi får fra flere sider i temaet om forkyndelse af menneskets syndighed i dette nummer af Tro & Mission.

For der er mennesker, der føler sig "talt ned" af forkyndelsen om synd. Måske skyldes det ikke først og fremmest den konkrete forkyndelse om synd, der prædikes fra prædikestolen, men den virkelighedsopfattelse, som "prædikes" i samfundet. I dagens samfund er man sin egen lykkes smed, og der er en tæt kobling mellem det, jeg gør, og det, jeg er. Når det er sådan, samfundet opfatter verden, kan det være svært for den enkelte at skelne mellem min fuldstændig manglende evne til at gøre mig fortjent til Guds frelse, og at jeg alligevel er uendelig værdifuld for ham.

Vi kan godt slå den virkelighedsopfattelse til side og sige, at den ikke er bibelsk. Men det ændrer ikke på, at den alligevel påvirker mange – måske især de yngre generationer – i vores sammenhænge. Derfor må vi også bekæmpe den med det eneste middel vi har: sandheden.

VI SKAL MED andre ord forkynde Bibelens menneskesyn: at vi er skabt, så vi ligner Gud – kun lidt ringere end Skaberen og kronet med herlighed og ære! Denne sandhed er et værn mod det selv værdskollaps, vi oplever i vores tid. Og ikke bare er vi skabt, så vi ligner den almægtige, nej den almægtige Gud knuselsker os, selvom vi ikke formår at give ham noget som helst, der stiller ham tilfreds med os! Men at vi er uendelig værdifulde for Gud, sætter også vores liv i et nyt lys: Vi skal ikke gøre os fortjent til at være værdifulde. Vi får lov bare at være i hans kærlighed og tage imod hans tilbud om at være hans barn!

Denne sandhed sætter mig fri til at kunne tjene min næste. For også min nabo, min kollega eller den hjemløse på bænken er uendelig værdifuld for Gud – uanset hvad det menneske gør eller ikke gør.

FORKYNDELSEN SKAL IKKE blive til rundkreds-terapi, hvor vi hver især får at høre, at vi er en yndefuld blomst i Guds have. Kaldet til et opgør med synd skal stadig lyde klart og tydeligt fra LM's talerstole. Men ligesom Paulus forkyndte evangeliet forskelligt for jøder og grækere, sådan må forkyndelsen også tage højde for, at mennesker lever i en anden kultur i dag, end da LM kom til verden. Gør den ikke det, kan vi risikere at skubbe mennesker længere væk fra Gud.

Nicklas Laurup-Melner
ansv. redaktør

Debat er spalten, hvor læserne kan komme til orde og er dermed alene udtryk for skribentens egen holdning. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte indlæg, der fylder mere end 2.000 anslag inklusive mellemrum.

SYNSPUNKT ►

En erindring fra en missionshusbænk

AF BØRGE HAAHR ANDERSEN
REKTOR PÅ DANSK BIBEL-
INSTITUT

Fra jeg var en lille knægt, blev jeg placeret på missionshusbænken en gang om ugen. Jeg forstod ikke prædikenen, som ofte varede en stiv klokke time. Jeg skelnede mellem ham, der altid råbte, ham, der altid græd og ham med den monotone stemme.

Og så var der Jørgen Haahr, hvis øjne lyste af glæde, når han forkyndte evangeliet. Måske var det derfor, at jeg tidligt begynd-

te at lytte efter og forstå, hvad han sagde.

Som cirka tiårig sad jeg i Astrup missionshus, mens han talte over teksten om Nikodemus og sagde flere gange, at det at tro er at se på Jesus. Selv om der gik mange år, før jeg fortalte om den aften, gav det mig en indre vished, som jeg har haft lige siden.

Jeg skriver dette, fordi Jørgen Haahr døde den 16. november. En lang arbejdsdag er slut. Jeg under ham at indgå i herligheden og se Jesus ansigt til ansigt. Vi andre må undvære hans forbøn og vidnesbyrd her på

Jorden.

Jørgen Haahr tilhørte den generation af prædikanter, der om vinteren tog på en måneds møderejse til andre dele af landet. Så overlod han landbruget til hustruen og børnene med al den slid og de bekymringer, som fulgte med det. Men det var et offer, de bragte i fællesskab, fordi Guds rige er vigtigere end landbruget.

En overgang var Jørgen Haahr med i DBI's bestyrelse. Han var en selv lært, bibelkyndig prædikant, men han engagerede sig med liv og sjæl i akademisk uddannelse af præster og

missionærer. For evangeliet måtte forkyndes for næste generation.

Da min far for 19 år siden lå på sit dødsleje, kom hans ungdomsven Jørgen på besøg. Enkelt og stilfærdigt videregav han den menneskelige og evige trøst, som min far havde brug for. Engang sagde han til mig: Vi i Haahrslægten er vist nok lidt mere skrøbelig, end folk er flest. Netop derfor har vi meget brug for en stedfortræder, der klarer hele vores frelse.

"Tænk på jeres ledere, som har talt Guds ord til jer, betraget udfaldet af deres livsløb og efterlign deres tro."

tro &
mission
inspiration | nærvær | holdning

LÆS PÅ DLM.DK ►

24:12 har fokus på de svageste

I år er hovedartiklen i LM's julemagasin 24:12 et interview med Jann Sjursen, der arbejder med socialt udsatte som generalsekretær i den katolske hjælpeorganisation Caritas.

dlm.dk/nyt

Romerbrevsvideoer på LMH

Mange mennesker lytter til bibelundervisning på nettet. To lærere fra LMH laver en serie på YouTube med en gennemgang af Romerbrevet i dialogform.

dlm.dk/nyt

Størst og mindst

24/11/2017 | KRISTINE BALLANTYRE, MISSIONSKONSULENT

Tingene er virkelig vendt på hovedet. Tænk, at Himmelen og Jordens skaber, verdens frelser, vil bruge lille mig i sit missionsarbejde! Jeg får lov til at være den lille og den begrænsede – men ikke den ubrugelige.

Dette underlige paradoks var en hovedpointe på årets missionskonference, Mission17, hvor omkring 350 unge var samlet om en weekend i missionens tegn – og der var masser af stof til eftertanke ...

dlm.dk/blog/

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

POST DANMARK
 ID-nr. 42591
 Sorteret Magasinpost
 Udbringes senest
 Fredag d. 1. december 2017

LM LUTHERSK MISSION
tro & mission
 inspiration | nærvær | holdning
 21 | 1. DECEMBER 2017
 ARGANG 117

FOTO: ISTOCKPHOTO

TEMA

► Vi skal vise så høj grad af tillid, at det grænser til naivitet. Vi modnes som mennesker, når ansvarlige personer viser os tillid
 Karl Haahr

2

Jeg – en synder:
 I nutidens præstati-
 onskultur har nogle
 mennesker svært ved
 at høre sig omtalt
 som en synder. Det er
 derfor vigtigt samti-
 dig at sige, at men-
 nesket har værdi og
 er dyrebar – uanset
 hvad det gør.
 Mustem quæe libus.
 Aboretell explabore

6-7

Henrik Jørgensen kommer ikke selv i LM, men støtter det lokale arbejde: De gør noget godt for børn og unge

3

Udfordrede elever får positive erfaringer med skolen og et positivt møde med kristendommen

5

Fældeminister og fødevareminister fik indblik i forholdene på LM-plejehjemmet Klokkerbjerg

2